

Neděle 3. po sv. Trojici
1Sam25
25.6.2023

Pozdrav:

Počátek náš a pomoc naše je ve jménu Hospodina, Boha našeho,
který učinil nebe i zemi,
který je věrný ve svém hojném milosrdenství
a dílo rukou svých nikdy neopouští.

Introit:

Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, že mi tě dnes poslal vstříc.

Píseň: 121

Čtení: Ř12, 9-21

Píseň: 245

Kázání: 1Sam25

Příběhy Davidovy jako mesiášského krále pokračují. Zdálo by se, že na tomto příběhu, mluvícím o jednom lapkovi, který chce výpalné, nafoukaném hospodáři, který nechce platit, a chytré ženě je pramálo z Božích cest. Přesto je tento příběh zaznamenán. Je tak všední, jako by se odehrával dnes. I dnes máme ty, kteří chtějí za ochranu výpalné, i dnes máme ty, kteří chtějí za ochranu vydělat, a máme i chytré ženy. Ženy, které svým ženským způsobem odvrátí pohromu.

Tak tedy Samuel umírá. Kdo bude v Izraeli prorokovat? Kdo bude usměřňovat Davida? Bez duchovní pomoci možná David přestane být mesiášským vůdcem.

Postava číslo jedna: Nábal. Jeho jméno je vlastně příznačné, bloud, blázen, svévolník. Postava číslo dvě: Abígajil, *žena bystrého rozumu a krásné postavy*. Kraličtí Abígajil charakterizují jako *ženu opravdovou a krásné tváře*. Dalo by se říci, Abígajil nejenže měla rozum, ale byla i krásná. Jako by se intelektuální stránka života propisovala do krásy těla. A Bible se kráse nebrání.

Nábal slaví stříž. Je to období nejen úmorné práce, ale i veselí. Slaví se hody. Ruka hospodáře je většinou štedrá. Po vykonané práci moc nikdo nehledí, kdo je cizí a kdo se přišel jenom najíst. Hodně se jí i pije. Vždyť ovce jsou zdravé a dávají k užitku ještě svou vlnu. Bude dobrý výdělek, bude vlna, práce a prosperita.

David je v Páranské poušti. Pravděpodobně za hlídání stád Nábala v Karmelských pastvinách se smí najíst spolu s pastýři. Na oplátku hlídají s vojenskou pohotovostí stáda před

predátory a kočovnými kmeny. Docela dobrá symbióza. Nyní jsou všichni pastýři doma, stáda jsou sehnána dohromady, co dělat? Kde sehnat pro Davidovy muže obživu?

Bud' zdrav! Pokoj tobě, pokoj tvému domu, pokoj všemu, co máš. Třikrát má posel Davidův vyprošovat od Hospodina pokoj. Pokoj nechce jenom pro Nábala. Pokoj chce i pro sebe, aby nedošlo k nějaké nepředložené události. David si je vědom Božího vedení, a tak sahá pro požehnání pokojem. David se dále odvolává na dobré vztahy s pastýři. Dalo by se říci, není proč vyvolávat sváry.

Kdo je David? Kdo je to Jišajův syn? Kdo je mesiášský král? Kdo je ten, jenž nás chrání proti nepřítelům? Kdo je ten, jehož původ známe, je od pradávna? Kdo je...? Takto nabubřele odpovídá bloud. Tato pejorativní otázka, která si není vědoma vděčnosti, ale ani slitování s těmi, kteří jsou psanci, možná zní i dnes. Možná paradoxně tento bloud nám pokládá otázku, na kterou si musí každý z nás odpovědět sám. Kdo je mesiášský král? Kdo je ten, jemuž vděčíme za hojnost, život i vše, co máme? Kdo je ten Syn Davida?

David jedná tak, jak bychom možná jednali i my. Místo vděčnosti facka. Místo vděčnosti urážka. Och, nadarmo někomu způsobovat dobro. Meč vše srovná. Za nevděčnost přijde trest. Všichni bloudové pojdou mečem.

Jenže Davidovy plány změnil Abígajil. Jako by tato žena si řekla: Nevděčníka a blouda nenapravíš mečem. Nevděčníka a blouda má v hledáčku Hospodin. Ten nakonec vynese soud a on je nesmírně shovívavý a milosrdný. Jako by rozpoznala, že bloud se uštve sám. Nechte zlo, ono se uštve samo, čteme v knize o Bonhoefferovi.

Abígajil též rozpoznala ještě jednu skutečnost. Mesiášský král přece nemůže takto jednat. Nemůže *si pomoci vlastní rukou a nemůže prolít nevinnou krev*. Kolektivní vina není. Je jen naše bláznovství, naše představy blouda o světě. Mesiášský král nesoudí šmahem, ale rozpoznává jednotlivce.

Ozbrojení muži, plni pomstychtivosti, žena jedoucí na oslu, s několika služebníky a proviantem. Jak tohle dopadne?

Rychle sesedla z osla, padla před Davidem na tvář a poklonila se k zemi. Padla mu k nohám a zvolala: „Má, má je to vina, můj pane.“ Abígajil při tom nebyla, když se Nabal zachoval vůči Davidovi nevděčně. Nejen, že se Abígajil dovede ponížit, že s ženskou pokorou a úctou předstupuje před Davida, s odvahou spolunést vinu za blouda. Ona je s Nábalem solidární. To neznamena, že před Davidem omlouvá jeho bláznivé bloudství. Doslova říká: *Nechť se neobrací, prosím, pán můj myslí svou za mužem tím bezbožným Nábalem; nebo jakéž je jeho jméno, takýž jest. Nabal jméno jeho jest, a bláznovství jest při něm.* Jako by řekla: Vím o Nabalovi, nedělám si iluze. Věřím, že když nenahlédneme do hlubin bezbožnosti, těžko nahlédneme do hlubin svých selhání.

Abígajil možná i cítí vinu za svou nevšímavost k jednání svého muže. Ona si žila spokojeně, když o jednání Nábala neměla tušení. Nyní ví, a nejen ví. Nabal – s tím již nic neudělá, to nechává Hospodinu, ale David, David se dá ještě zachránit, aby *si pomohl vlastní rukou a neprolil nevinnou krev*. Být všímaví, vidět, dovést se rychle rozhodnout, zabránit násilí. Proto David Abígajil chválí. Ano, nehlédět zlu do očí a nejt mu naproti, to není cesta mesiášského krále. Nenechat si mysl a srdce zahltit bezbožnými Nábaly.

Pane, prosím dej, abychom nebyli nevšímaví k bláznovství tohoto světa. Prosíme, dej, abychom dovedli s pomocí tvého pokoje odvracet ty, kteří ve svém srdci mají zlobu a zášť. Prosíme, dej, ať k záštím a zlobám tohoto světa nepřidáváme své záště a zloby.

Amen.

Píseň: 607

Poslání:

Usilujte o pokoj se všemi a o svatost, bez níž nikdo nespasí Pána.
Dbejte na to, ať nikdo nepromešká Boží milost;
ať se nerozbují nějaký jedovatý kořen, který by nakazil mnohé.

Požehnání:

Pokoj Boží, převyšující všeliký rozum, hájiti bude Vás, vaše srdce i mysl.
Nechť jsou vaše srdce naplněna Božím pokojem.

Píseň: 402